

да докаже, че не е пиянъ взе нова оканица.

Ала другитѣ видѣха, че той не може да се държи и му отнеха оканицата.

— Не ми се смейте, момчета, — се обърна Иванъ къмъ другитѣ.

— Ти си човѣкъ и половина бе, — се обади единъ. Защо те казватъ Тънкия.

— Тънакъ ли съмъ ще видитѣ... Тази нощъ виното е отъ мене... Ще се напиемъ като казаци.

— Хайдеде! се обади другъ. Само да си стоишъ на думата.

Иванъ Тънкия усѣтилъ жажда отъ игрането, присѣгна, взе самъ стотаче отъ тезгяха и на единъ дъхъ го пресуши. Виното протече отъ дветѣ страни на устата му и той се избърса съ дланъ, заглади мустаци и